

19 בראשית ק					
<p>18 וַיֹּאמֶר לוֹט אֲלֵהֶם אֶל-נְנָא אֲדֹנָי׃</p> <p>19 הַגֵּה-נָא מִצָּא עֲבָדָךָ חֵן בְּעֵינֶיךָ וּפְגַדְל חֲסִדְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי לְהַחְיֹת אֶת-נַפְשִׁי וְאֲנֹכִי לֹא אוֹכַל לְהַמְלִט הַהֲרָה פְּרוֹת־דְּבַרְכֵנִי הַרְעָה וּמָתִי׃</p> <p>20 הַגֵּה-נָא הָעִיר הַזֹּאת קַרְבָּה לְנוֹס שָׁמָּה וְהִיא מִצְעָר אֲמַלְטָהּ נָא שָׁמָּה הֲלֹא מִצְעָר הוּא וַתִּחֲיֵי נַפְשִׁי׃</p> <p>21 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַגֵּה נִשְׂאֲתִי פְנֵיךָ גַם לְדַבֵּר הַגָּה לְבַלְתִּי הִפְקִי אֶת-הָעִיר אֲשֶׁר דְּבַרְתָּ׃</p> <p>22 מִהֵרָה הַמְלִט שָׁמָּה כִּי לֹא אוֹכַל לַעֲשׂוֹת דְּבָר עַד-בְּאֶחָ שָׁמָּה עַל-כֵּן קָרָא שֵׁם-הָעִיר צֹעֵר׃</p> <p>23 הַשְׁמֵשׁ יֵצֵא עַל-הָאָרֶץ וְלוֹט בָּא צֹעֵר׃</p> <p>24 וַיְהִי הַיּוֹם הַמְּטִיר עַל-סָדֵם וְעַל-עַמְרָה גְּפָרִית וְאֵשׁ מֵאֵת יְהוָה מִן-הַשָּׁמַיִם׃</p> <p>25 וַיְהִי כֵן אֶת-הָעָרִים הָאֵל וְאֵת כָּל-הַכְּפָר וְאֵת כָּל-יִשְׁכְּבֵי הָעָרִים וְאֶחָ הָאֲדָמָה</p>	<p>18 εἶπεν δὲ Λωτ πρὸς αὐτούς Δέομαι, κύριε·</p> <p>19 ἐπειδὴ εὗρεν ὁ παῖς σου ἔλεος ἐναντίον σου καὶ ἐμεγάλυνας τὴν δικαιοσύνην σου, ὃ ποιεῖς ἐπ’ ἐμέ, τοῦ ζῆν τὴν ψυχὴν μου, ἐγὼ δὲ οὐ δυνήσομαι διασωθῆναι εἰς τὸ ὄρος, μὴ καταλάβῃ με τὰ κακὰ καὶ ἀποθάνω,</p> <p>20 ἰδοὺ ἡ πόλις αὕτη ἐγγὺς τοῦ καταφυγεῖν με ἐκεῖ, ἢ ἐστὶν μικρά, ἐκεῖ σωθήσομαι· οὐ μικρά ἐστὶν; καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ μου.</p> <p>21 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἴδου ἐθαύμασά σου τὸ πρόσωπον καὶ ἐπὶ τῷ ῥήματι τούτῳ τοῦ μὴ καταστρέψαι τὴν πόλιν, περὶ ἧς ἐλάλησας·</p> <p>22 σπεῦσον οὖν τοῦ σωθῆναι ἐκεῖ· οὐ γὰρ δυνήσομαι ποιῆσαι πρᾶγμα ἕως τοῦ σε εἰσελθεῖν ἐκεῖ. διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἐκείνης Σηγορ.</p> <p>23 ὁ ἥλιος ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ Λωτ εἰσῆλθεν εἰς Σηγορ,</p> <p>24 καὶ κύριος ἔβρεξεν ἐπὶ Σοδομα καὶ Γομορρα θεῖον καὶ πῦρ παρὰ κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ</p> <p>25 καὶ κατέστρεψεν τὰς πόλεις ταύτας καὶ πᾶσαν τὴν περίοικον καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν ταῖς πόλεσιν καὶ πάντα τὰ ἀνατέλλοντα ἐκ τῆς γῆς.</p>	<p>18 Dixitque Lot ad eos : Quæso, domine mi, 19 quia invenit servus tuus gratiam coram te, et magnificasti misericordiam tuam quam fecisti mecum, ut salvares animam meam, nec possum in monte salvari, ne forte apprehendat me malum, et moriar :</p> <p>20 est civitas hæc juxta, ad quam possum fugere, parva, et salvabor in ea : numquid non modica est, et vivet anima mea ?</p> <p>21 Dixitque ad eum : Ecce etiam in hoc suscepi preces tuas, ut non subvertam urbem pro qua locutus es.</p> <p>22 Festina, et salvare ibi : quia non potero facere quidquam donec ingrediaris illuc. Idcirco vocatam est nomen urbis illius Segor.</p> <p>23 Sol egressus est super terram, et Lot ingressus est Segor.</p> <p>24 Igitur Dominus pluit super Sodomam et Gomorrhæam sulphur et ignem a Domino de cælo :</p> <p>25 et subvertit civitates has, et omnem circa regionem, universos habitatores urbium, et cuncta terræ virentia.</p>	<p>1 וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים סְדֹמָה בַּעֲרָב וְלוֹט יָשֵׁב בְּשַׁעַר-סְדֹם וַיִּקָּם לְקַרְאָתָם׃</p> <p>וַיִּשְׁתַּחוּ אֲפָיִם אָרְצָה׃</p> <p>2 וַיֹּאמֶר הַגֵּה נָא-אֲדֹנָי סוּרוּ נָא אֶל-בֵּית עֲבָדְכֶם וְלִינוּ וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁכַּמְתֶּם וְהִלַּכְתֶּם לְדַרְכְּכֶם׃</p> <p>וַיֹּאמְרוּ לֹא כִי בָרְחֹב נָלִין׃</p> <p>3 וַיַּפְצֵר-בָּם מְאֹד וַיִּסְרוּ אֵלָיו וַיָּבֹאוּ אֶל-בֵּיתוֹ וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה וּמִצּוֹת אֶפְסָה וַיֹּאכְלוּ׃</p> <p>4 טָרַם שְׂפָכוֹ וְאֲנָשֵׁי הָעִיר אֲנָשֵׁי סְדֹם וְקִבּוּ עַל-הַבַּיִת מִנְעָר וְעַד-זָקֵן כָּל-הָעָם מְקַטְּפָה׃</p> <p>5 וַיִּקְרָאוּ אֶל-לוֹט וַיֹּאמְרוּ לוֹ אַיֵּה הַאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-בָּאוּ אֵלֶיךָ הַלַּיְלָה הַזֶּה יֵצֵאוּ אֵלָינוּ וְנִדְעָה אֲתָם׃</p> <p>6 וַיֵּצֵא אֲלֵהֶם לוֹט הַפְתִּיחַ וְהִדְלִת סָגַר אֲחֵרָיו׃</p>	<p>1 Ἦλθον δὲ οἱ δύο ἄγγελοι εἰς Σοδομα ἐσπέρας· Λωτ δὲ ἐκάθητο παρὰ τὴν πύλην Σοδομων. ἰδὼν δὲ Λωτ ἐξανάεστη εἰς συνάντησιν αὐτοῖς καὶ προσεκύνησεν τῷ προσώπῳ ἐπὶ τὴν γῆν</p> <p>2 καὶ εἶπεν Ἴδου, κύριε, ἐκκλίνατε εἰς τὸν οἶκον τοῦ παιδὸς ὑμῶν καὶ καταλύσατε καὶ νίψασθε τοὺς πόδας ὑμῶν, καὶ ὀρθρίσαντες ἀπελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν. εἶπαν δὲ Οὐχί, ἀλλ’ ἐν τῇ πλατείᾳ καταλύσομεν.</p> <p>3 καὶ κατεβιάζετο αὐτούς, καὶ ἐξέκλιναν πρὸς αὐτὸν καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς πότον, καὶ ἄζύμους ἔπεψεν αὐτοῖς, καὶ ἔφαγον.</p> <p>4 πρὸ τοῦ κοιμηθῆναι καὶ οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως οἱ Σοδομίται περιεκύκλωσαν τὴν οἰκίαν ἀπὸ νεανίσκου ἕως πρεσβυτέρου, ἅπας ὁ λαὸς ἅμα,</p> <p>5 καὶ ἐξεκαλοῦντο τὸν Λωτ καὶ ἔλεγον πρὸς αὐτόν Ποῦ εἰσιν οἱ ἄνδρες οἱ εἰσελθόντες πρὸς σὲ τὴν νύκτα; ἐξάγαγε αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς, ἵνα συγγενώμεθα αὐτοῖς.</p> <p>6 ἐξῆλθεν δὲ Λωτ πρὸς αὐτούς πρὸς τὸ πρόθυρον, τὴν δὲ θύραν προσέφωξεν ὀπίσω αὐτοῦ.</p>	<p>1 Veneruntque duo angeli Sodomam vespere, et sedente Lot in foribus civitatis. Qui cum vidisset eos, surrexit, et ivit obviam eis : adoravitque pronus in terram,</p> <p>2 et dixit : Obsecro, domini, declinate in domum pueri vestri, et manete ibi : lavate pedes vestros, et mane proficiscemini in viam vestram. Qui dixerunt : Minime, sed in platea manebimus.</p> <p>3 Compulit illos oppido ut diverterent ad eum : ingressisque domum illius fecit convivium, et coxit azyma, et comederunt.</p> <p>4 Prius autem quam irent cubitum, viri civitatis vallaverunt domum a puero usque ad senem, omnis populus simul.</p> <p>5 Vocaveruntque Lot, et dixerunt ei : Ubi sunt viri qui introierunt ad te nocte ? educ illos huc, ut cognoscamus eos.</p> <p>6 Egressus ad eos Lot, post tergum occultans ostium, ait :</p>

<p>7 וַיֹּאמֶר אֶל־גַּא אַתִּי תַּרְעוּ: 8 הִנֵּה־נָא לִי שְׂתֵי בָנוֹת אֲשֶׁר לֹא־דָעוּ אִישׁ אוֹצִיאָה־נָא אֶתְהֶן אֶלְיָכֶם וַעֲשׂוּ לָהֶן כְּטוֹב בְּעֵינֵיכֶם רַק לֹא־נָשִׂים הָאֵל אֶל־תַּעֲשׂוּ דְכָר כִּי־עַל־כֵּן בָּאוּ בְּצַל קַרְתִּי: 9 וַיֹּאמְרוּ אִ גַּשְׁתְּהָ לָּאָה וַיֹּאמְרוּ הָאֵתְךָ בְּאֶל־לְגוֹר וַיִּשְׁפֹּט שְׁפֹט עֲתָה נִרְע לְךָ מֵהֶם וַיִּפְצְרוּ בְּאִישׁ בְּלוֹט מְאֹד וַיִּגְשׂוּ לְשַׁכֵּר הַדְּלָת: 10 וַיִּשְׁלְחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת־יָדָם וַיַּבִּיאוּ אֶת־לוֹט אֶלְהֶם הַבְּיָתָה וְאֶת־הַדְּלָת סָגְרוּ: 11 וְאֶת־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־פָּתַח הַבַּיִת הַכּוֹ בַּסַּנְגָּרִים מִקִּטּוֹן וַעַד־גְּדוֹל וַיִּלְאוּ לְמִצָּא הַפְּתָח: 12 וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים אֶל־לוֹט עַד מִי־לָךְ פֶּה חָתָן וּבָנִיךָ וּבְנֹתֶיךָ וְכָל אֲשֶׁר־לָךְ בְּעֵיר הוֹצֵא מִן־הַמָּקוֹם:</p>	<p>7 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοῦς Μηδαμῶς, ἀδελφοί, μὴ πονηρεύσησθε. 8 εἰσὶν δέ μοι δύο θυγατέρες, αἱ οὐκ ἔγνωσαν ἄνδρα· ἐξάξω αὐτάς πρὸς ὑμᾶς, καὶ χρήσασθε αὐταῖς, καθὰ ἂν ἄρεσκη ὑμῖν· μόνον εἰς τοὺς ἄνδρας τούτους μὴ ποιήσητε μηδὲν ἄδικον, οὗ εἵνεκεν εἰσηλθὼν ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν δοκῶν μου. 9 εἶπαν δὲ Ἐπίστα ἐκεῖ. εἷς ἦλθες παροικεῖν· μὴ καὶ κρίσιν κρίνειν; νῦν οὖν σὲ κακώσομεν μᾶλλον ἢ ἐκείνους. καὶ παρεβιάζοντο τὸν ἄνδρα τὸν Λωτ σφόδρα καὶ ἠγγισαν συντριῖναι τὴν θύραν. 10 Ἐκτείναντες δὲ οἱ ἄνδρες τὰς χεῖρας εἰσεσπάσαντο τὸν Λωτ πρὸς ἑαυτοὺς εἰς τὸν οἶκον καὶ τὴν θύραν τοῦ οἴκου ἀπέκλεισαν· 11 τοὺς δὲ ἄνδρας τοὺς ὄντας ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου ἐπάταξαν ἀορασίᾳ ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, καὶ παρελύθησαν ζητοῦντες τὴν θύραν. 12 εἶπαν δὲ οἱ ἄνδρες πρὸς Λωτ Ἔστιν τίς σοι ὄδε, γαμβροὶ ἢ υἱοὶ ἢ θυγατέρες; ἢ εἴ τίς σοι ἄλλος ἔστιν ἐν τῇ πόλει, ἐξάγαγε ἐκ τοῦ τόπου τούτου·</p>	<p>7 Nolite, quæso, fratres mei, nolite malum hoc facere. 8 Habeo duas filias, quæ necdum cognoverunt virum : educam eas ad vos, et abutimini eis sicut vobis placuerit, dummodo viris istis nihil mali faciatis, quia ingressi sunt sub umbra culminis mei. 9 At illi dixerunt : Recede illuc. Et rursus : Ingressus es, inquit, ut advena ; numquid ut judices ? te ergo ipsum magis quam hos affligemus. Vimque faciebant Lot vehementissime : jamque prope erat ut effringerent fores. 10 Et ecce miserunt manum viri, et introduxerunt ad se Lot, clausuruntque ostium : 11 et eos, qui foris erant, percusserunt cæcitate a minimo usque ad maximum, ita ut ostium invenire non possent. 12 Dixerunt autem ad Lot : Habes hic quempiam tuorum ? generum, aut filios, aut filias, omnes, qui tui sunt, educ de urbe hac :</p>	<p>13 כִּי־מִשְׁחַתִּים אֲנִי אֶת־הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי־גְדֹלָה צַעֲקַתְּם אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַיִּשְׁלַחְנוּ יְהוָה לְשַׁחֵתָהּ: 14 וַיֵּצֵא לוֹט וַיְדַבֵּר אֶל־חַתָּנָיו וּלְקַתֵּי בְנֹתָיו וַיֹּאמֶר קוּמוּ צֵאוּ מִן־הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי־מִשְׁחַתִּית יְהוָה אֶת־הָעֵיר וַיְהִי כַמְצַחֵק בְּעֵינֵי חַתָּנָיו: 15 וַכְּמוֹ שֶׁשָּׁחַר עֲלָהּ וַיֵּאֲצִיזוּ הַמַּלְאָכִים בְּלוֹט לְאֹמֶר קוּמוּ קַח אֶת־אִשְׁתְּךָ וְאֶת־שְׂתֵי בְנֹתֶיךָ הַנְּמַצָּאֹת פֶּן־תִּסָּפֶה בְּעֵינֵי הָעֵיר: 16 וַיִּתְמַהֲמַהּ אִ וַיִּחְזְקוּ הָאֲנָשִׁים בְּיָדוֹ וּבְיַד־אִשְׁתּוֹ וּבְיַד שְׂתֵי בְנֹתָיו בְּחַמְלַת יְהוָה עָלָיו וַיִּצְאָהוּ וַיִּנְחֲקוּ מִחוּץ לָעֵיר: 17 וַיְהִי כִּהְיוּצִיאָם אֹתָם הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הַמַּלְטָל עַל־נַפְשָׁם אֶל־תִּבְיֵט אַחֲרַיְךָ וְאֶל־תַּעֲמֵד בְּכַל־הַפְּלָךְ הַהָרָה הַמַּלְטָל פֶּן־תִּסָּפֶה:</p>	<p>13 ὅτι ἀπόλλυμεν ἡμεῖς τὸν τόπον τοῦτον, ὅτι ὑψώθη ἡ κραυγὴ αὐτῶν ἐναντίον κυρίου, καὶ ἀπέστειλεν ἡμᾶς κύριος ἐκτριῖναι αὐτήν. 14 ἐξῆλθεν δὲ Λωτ καὶ ἐλάλησεν πρὸς τοὺς γαμβροὺς αὐτοῦ τοὺς εἰληφότας τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ εἶπεν Ἄναστητε καὶ ἐξέλθατε ἐκ τοῦ τόπου τούτου, ὅτι ἐκτριβεί κύριος τὴν πόλιν. ἔδοξεν δὲ γελοιάζειν ἐναντίον τῶν γαμβρῶν αὐτοῦ. 15 ἠνίκα δὲ ὄρθρος ἐγένετο, ἐπεσπούδαζον οἱ ἄγγελοι τὸν Λωτ λέγοντες Ἄναστὰς λαβὲ τὴν γυναῖκά σου καὶ τὰς δύο θυγατέρας σου, ἃς ἔχεις, καὶ ἐξέλθε, ἵνα μὴ συναπόλη ταῖς ἀνομίαις τῆς πόλεως. 16 καὶ ἐταράχθησαν· καὶ ἐκράτησαν οἱ ἄγγελοι τῆς χειρὸς αὐτοῦ καὶ τῆς χειρὸς τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τῶν χειρῶν τῶν δύο θυγατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ φείσασθαι κύριον αὐτοῦ. 17 καὶ ἐγένετο ἠνίκα ἐξήγαγον αὐτοὺς ἔξω. καὶ εἶπεν Σφῶζον σφῶζε τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν· μὴ περιβλέψῃς εἰς τὰ ὀπίσω μηδὲ στῆς ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ· εἰς τὸ ὄρος σῶζου, μήποτε συμπαρалаλημφθῆς.</p>	<p>13delebimus enim locum istum, eo quod increverit clamor eorum coram Domino, qui misit nos ut perdamus illos. 14Egressus itaque Lot, locutus est ad generos suos qui accepturi erant filias ejus, et dixit : Surgite, egredimini de loco isto : quia delebit Dominus civitatem hanc. Et visus est eis quasi ludens loqui. 15Cumque esset mane, cogebant eum angeli, dicentes : Surge, tolle uxorem tuam, et duas filias quas habes : ne et tu pariter pereas in scelere civitatis. 16Dissimulante illo, apprehenderunt manum ejus, et manum uxoris, ac duarum filiarum ejus, eo quod parceret Dominus illi. 17Eduxeruntque eum, et posuerunt extra civitatem : ibique locuti sunt ad eum, dicentes : Salva animam tuam : noli respicere post tergum, nec stes in omni circa regione : sed in monte salvum te fac, ne et tu simul pereas.</p>
--	--	--	---	---	--